Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) (jud. Alexandru Mardari)

Dosarul nr. 3r-766/25 (2-25137067-02-3r-10122025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

12 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae și Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului administrativ al RM, fără ședință de judecată recursul declarat de S.R.L. „Mădălinacre" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 octombrie 2025, prin care s-a respins cererea de suspendare a actului administrativ contestat – decizia Serviciului Fiscal de Stat, înaintată în cadrul acțiunii în contencios administrativ formulată de S.R.L. „Mădălinacre" împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ,

Audiind raportul judecătorului A. Bostan, în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

C O N S T A T Ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 24 septembrie 2025, S.R.L. „Mădălinacre" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 780/3505 din 21 noiembrie 2024, anularea actului de control nr. 5-742087 din 16 mai 2025, anularea deciziei nr. 780/2559 din 10 iulie 2025 și anularea deciziei nr. 754/176 din 21 august 2025.

Prin acțiunea depusă, reclamantul a solicitat inclusiv suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil contestat – decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025 emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 780/2559 din 10 iulie 2025.

În motivarea cererii de suspendare, reclamanta a indicat că prejudiciul cauzat prin menținerea blocată a conturilor bancare este ireparabil, întrucât, decizia produce efecte imediate, iar eventualele daune nu pot fi compensate eficient printr-o eventuală hotărâre judecătorească ulterioară de anulare a actului administrativ.

A menționat că suspendarea executării deciziei contestate este necesară pentru a preveni un impas economic și pentru a proteja șansele de redresare ale entității, care a demonstrat bună-credință și conformitate fiscală. Or, decizia contestată se bazează pe date indirecte, incerte și nevalidate prin surse contabile oficiale, iar executarea acesteia îi afectează dreptul la o apărare efectivă și la un proces echitabil, împiedicându-l să-și exercite dreptul de a fi audiat și de a prezenta probe contrare.

A arătat că la caz, se creează un dezechilibru procedural în favoarea autorității fiscale și în detrimentul entității, motiv pentru care suspendarea executării actului administrativ reprezintă o măsură proporțională și necesară pentru a asigura un echilibru între interesele părților.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 octombrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de S.R.L. „Mădălinacre" privind suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 4 noiembrie 2025, S.R.L. „Mădălinacre" a declarat recurs asupra încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 octombrie 2025, susținând că actul judecătoresc contestat este neîntemeiat.

În susținerea recursului declarat, recurenta a reiterat argumentele expuse în cererea de suspendare formulată în fața instanței de fond, reiterând că controlul fiscal efectuat de Serviciul Fiscal de Stat în cadrul căruia au fost emise actele administrative contestate, s-a referit la perioada 1 ianuarie 2020 – 31 decembrie 2021 și a avut ca temei informațiile obținute de organul fiscal de la compania Yandex Taxi B.V. și de la administrația fiscală și vamală a Regatului Țărilor de Jos, fără a fi examinate documentele contabile directe ale recurentei.

Invocă că raportul primit de la Yandex Taxi B.V., este un raport informativ și nu poate fi luat ca raport de contrapunere și verificare a informației privind rapoartele Z ale echipamentelor de casă și control înregistrate în rândul entității și supuse controlului fiscal.

Prin urmare, susține că la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor juridice, organul fiscal s-a condus nemijlocit de regulamentul de evidență cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit a persoanelor juridice și persoanelor fizice care practică

activitatea de întreprinzător, respectiv, un element fundamental al prezentei cauze în reprezintă faptul că întregul control fiscal repetat și deciziile ulterioare s-au bazat aproape exclusiv pe rapoartele furnizate de autorități ale altor state.

Menționează că în decurs de mai puțin de un an, pentru aceeași perioadă fiscală, Serviciul Fiscal de Stat a emis trei decizii distincte: nr. 780/3505 din 21 noiembrie 2024, prin care au fost stabilite obligații suplimentare de aproximativ 3,7 milioane lei, decizia nr. 780/2559 din 10 iulie 2025, prin care o parte din sumele menționate au fost modificate și substituite cu altele, fiind diminuate obligațiile fiscale suplimentare cu suma de 349 887 lei, precum și decizia nr. 754/176 din 21 august 2025, prin care s-au adus corecții și modificări la decizia din 10 iulie 2025, fiind diminuate obligațiile fiscale suplimentare cu suma de 197 950 lei.

În opinia recurentei, aceste modificări succesive au vizat aspecte fundamentale: cuantumul impozitului pe venit recalculat, valoarea deducerilor acceptate, cuantumul penalităților și al amenzilor, iar faptul că aceleași constatări au dus la rezultate numerice diferite, în decizii adoptate la intervale scurte de timp, confirmă că nu a existat o bază probatorie și juridică certă pe care se întemeiază.

Recurenta afirmă că încheierea instanței de fond este nemotivată, contrar cerințelor art. 270 din Codul de procedură civilă, așa cum instanța nu a analizat sub nici o formă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Argumentele părții intimate vis-a-vis de recursul declarat:

Partea intimată Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra recursului declarat de S.R.L. „Mădălinacre” prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, *încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că *instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.*

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

La caz, Completul judiciar constată că încheierea contestată, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a fost emisă la data de 21 octombrie 2025, iar cererea de recurs împotriva acesteia a fost depusă la 4 noiembrie 2025.

Pornind de la termenii detaliați *supra*, Completul judiciar concluzionează despre faptul că, cererea de recurs, declarată de S.R.L. „Mădălinacre" a fost depusă în interiorul termenului legal, cererea de recurs conținând motivarea temeiurilor de fapt și de drept, pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu materialele cauzei, cu normele de drept incidente raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul declarat de S.R.L. „Mădălinacre", este admisibil, însă neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, din considerentele ce succed.

Conform art. 192 alin. (1) din Codul administrativ, *pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători*.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, *în procedura în prima instanță, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor*

împotriva încheierilor judecătoreşti se soluționează din oficiu problemele de fapt şi de drept.

În acord cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța de recurs este în drept să respingă recursul*.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, *instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedință de judecată, iar dacă apreciază necesar, poate cita participanții la proces*.

În conformitate cu art. 243 alin. (3) din Codul administrativ, *decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*.

Totodată, potrivit art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, completarea datelor incomplete şi depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt, indicând asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța nu este în drept să depăşească limitele pretențiilor deduse judecății, însă, concomitent, nu este legată de formularea juridică atribuită acestora de către participanți*.

Materialele cauzei atestă că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-166365/15 din 15 august 2024, a fost dispusă inițierea controlului fiscal la S.R.L. „Mădălinacre", prin metoda verificării tematice, privind corectitudinea calculării, declarării și achitării obligației fiscale pentru perioada de activitate 01.01.2020-31.12.2021 (pag. 157 Vol. I din dosarul administrativ).

Ulterior, prin Decizia privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-166365/15 din 15.08.2024, s-a dispus prelungirea termenului de efectuare a controlului până la data de 25.09.2024 (pag. 160 Vol. I din dosarul administrativ).

Controlul fiscal a fost efectuat în perioada 26.08.2024-13.09.2024, prelungit până la 25.09.2024, în incinta oficiului subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat, amplasat în or. Edineț, str. Independenței nr. 101.

Ca urmare a efectuării controlului fiscal a fost întocmit Actul de control nr. 5-734612 din 25.09.2024, prelungit pe formularele nr. 5-734613, nr. 3-630156, nr. 3-630157, nr. 3-630158 și nr. 3-630159 (pag. 150-191 Vol. I din dosarul administrativ), definitivat prin emiterea Deciziei nr. 780/3505 din 21.11.2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Mădălinacre" (pag. 201-207 Vol. I din dosarul administrativ), conform căreia s-a dispus încasarea la buget a impozitelor și taxelor, calculate în rezultatul controlului, în suma totală de 1 857 573 lei, a majorării de întârziere (penalități) în suma totală de 1 170 941 lei,

precum și s-a dispus aplicarea amenzilor pentru încălcarea legislației, în cuantum total de 750 107 lei.

La 20.03.2025, SRL „Mădălinacre”, în temeiul art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, a solicitat recalcularea obligațiilor fiscale calculate prin Decizia nr. 780/3505 din 21.11.2024 asupra cazului de încălcare a legislației (pag. 144 Vol. II din dosarul administrativ).

În baza Deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-175877/1 din 09.04.2025, a fost dispusă inițierea controlului fiscal repetat la SRL „Mădălinacre”, prin metoda verificării tematice, privind recalcularea obligațiilor fiscale determinate anterior prin metode și din surse indirecte pentru perioada de activitate 01.01.2020-31.12.2021 (pag. 151-152 Vol. II din dosarul administrativ).

Controlul fiscal a fost efectuat în perioada 17.04.2025-16.05.2025 în incinta oficiului subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat, amplasat în or. Edineț, str. Independenței nr. 101.

Urmare a efectuării controlului fiscal repetat, a fost întocmit Actul de control nr. 5-742087 din 16.05.2025, prelungit pe formularele nr. 5-742088, nr. 5-742089 și nr. 5-742090 (pag. 156-175 Vol. II din dosarul administrativ), definitivat prin Decizia nr. 780/2559 din 10.07.2025 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Mădălinacre” (pag. 193-197 Vol. II din dosarul administrativ), conform căreia s-a dispus modificarea Deciziei nr. 780/3505 din 21.11.2024 după cum urmează: în partea decisivă: pct. I, liniuța a 2-a, sintagma „1104663 lei” se substituie cu sintagma „891795 lei”; pct. II, liniuța a 2-a, sintagma „490116 lei” se substituie cu sintagma „395671 lei”, iar sintagma „(anexa nr. 2, parte integrată a deciziei)”, se substituie cu sintagma „(anexa nr. 1, parte integrată a prezentei decizii)”; pct. V, liniuța a 3-a, sintagma „220933 lei (1104663 lei x 20%)” se substituie cu sintagma „178359 lei (891795 lei x 20%)”; pct. VII, sintagma „pct. IX” se substituie cu sintagma „pct. 7”. În partea decisivă se adaugă pct. VIII cu următorul cuprins: „A micșora cu 12367 lei, majorarea de întârziere pentru neplata la buget în termenele stabilite de legislație a impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, calculat de SIA «Contul curent al contribuabilului» la diferența dintre obligația fiscală privind impozitul pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, calculată anterior prin Decizia nr. 780/3505 din 21.11.2024 și cea calculată în cadrul controlului repetat (anexa nr. 2, parte integrată a prezentei decizii)”.

Nefiind de acord cu Decizia nr. 780/2559 din 10.07.2025 asupra cazului de încălcare a legislației, la data de 08.08.2025, SRL „Mădălinacre” a depus contestație (pag. 209-211 Vol. II din dosarul administrativ).

Urmare a examinării contestației depuse de SRL „Mădălinacre”, Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile art. 271 și art. 134 alin. (3) din Codul fiscal, a emis Decizia nr. 754/176 din 21.08.2025 pe marginea contestației, prin

care s-a satisfăcut parțial contestația și s-a modificat inter alia partea decisivă a Deciziei nr. 780/2559 din 10.07.2025 după cum urmează: pct. I, liniuța a 2-a, sintagma „891 795 lei” se substituie cu sintagma „771 528 lei”; pct. II, liniuța a 2-a, sintagma „395 671 lei” se substituie cu sintagma „342 311 lei”, iar sintagma „(anexa nr. 1, parte integrată a prezentei decizii)”, se substituie cu sintagma „(anexa nr. 1, parte integrată a deciziei pe marginea contestației)”; pct. V, liniuța a 3-a, sintagma „178 359 lei (891 795 lei x 20%)” se substituie cu sintagma „154 306 lei (771 528 lei x 20%)”.

Urmare a controalelor fiscale efectuate la SRL „Mădălinacre”, definitivate prin emiterea Deciziilor nr. 780/3505 din 21.11.2024, nr. 780/2559 din 10.07.2025 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Mădălinacre” și a Deciziei nr. 754/176 din 21.08.2025 pe marginea contestației, s-a dispus încasarea la buget a impozitelor și taxelor, calculate în rezultatul controlului, în suma totală de 1 524 438 lei, a majorării de întârziere (penalități) în suma totală de 1 023 136 lei, precum și s-a dispus aplicarea amenzilor pentru încălcarea legislației în cuantum total de 683 480 lei.

Completul judiciar reține că S.R.L. „Mădălinacre” a formulat acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 780/3505 din 21 noiembrie 2024, anularea actului de control nr. 5-742087 din 16 mai 2025, anularea deciziei nr. 780/2559 din 10 iulie 2025 și anularea deciziei nr. 754/176 din 21 august 2025.

Prin acțiunea depusă, reclamantul a solicitat inclusiv suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil contestat – decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025 emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 780/2559 din 10 iulie 2025.

Fiind învestită cu examinarea cererii de suspendare, prima instanță a conchis asupra netemeiniciei acesteia, apreciind că reclamantul nu a demonstrat existența motivelor expres prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Completul judiciar apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, *legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru*

probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces, iar dacă consideră necesar, instanţa poate cita părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare.

Respectiv, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legiuitorul a instituit suspendarea executării actului administrativ individual contestat ca un remediu provizoriu pentru punerea în aplicare a principiilor legalității, eficienței și proporționalității, principii care guvernează întreaga activitate a autorităților publice.

Suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic, iar suspendarea executării actului administrativ constituie o garanție a asigurării legalității, cu care se intervine, însă, în cazuri de excepție, atunci când circumstanțele concrete ale cauzei justifică întreruperea vremelnică ori amânarea producerii efectelor actului până la soluționarea litigiului asupra fondului.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă, atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace persoanei interesate daune grave, dificil de reparat, autoritatea jurisdicțională competentă trebuie să poată dispune măsuri de protecție provizorie corespunzătoare, fără ca prin aceasta să fie influențată soluția asupra fondului, în special atunci când există un argument juridic aparent valabil în raport cu legalitatea actului administrativ contestat.

În același timp, pentru evitarea unor aprecieri unilaterale și nejustificate, instanței îi revine obligația de a aprecia, în fiecare caz concret, întinderea și caracterul real, iminent și ireversibil al prejudiciului invocat, precum și caracterul aparent al viciilor de legalitate pe care solicitantul își întemeiază cererea.

Potrivit art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt: existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar menționează că dispunerea suspendării executării actului administrativ individual presupune constatarea efectivă a cel puțin unuia dintre temeiurile expres prevăzute de lege, măsura provizorie neputând fi aplicată doar în considerarea faptului că actul administrativ este contestat ori că executarea acestuia generează anumite consecințe patrimoniale pentru persoana vizată.

Atât suspiciunile serioase şi rezonabile privind legalitatea actului, cât şi paguba a cărei producere iminentă ar fi înlăturată prin suspendarea executării acestuia urmează să fie identificate și justificate în concret, iar nu doar afirmate prin raportare generală la dispozițiile legale, revenindu-i persoanei care solicită măsura provizorie obligația de a prezenta elemente suficiente din care să rezulte plauzibilitatea temeiului invocat.

Raportând cadrul legal enunțat la circumstanțele factice ale cauzei, instanța de recurs reține că S.R.L. „Mădălinacre” solicită suspendarea executării Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025, emisă pe marginea contestației formulate împotriva Deciziei nr. 780/2559 din 10 iulie 2025.

Completul judiciar constată că actul administrativ a cărui suspendare se solicită reprezintă rezultatul unei proceduri fiscale în cadrul căreia obligațiile stabilite inițial reclamantei au fost supuse succesiv recalculării și verificării, inclusiv prin efectuarea unui control fiscal repetat la solicitarea contribuabilului și prin examinarea contestației formulate de acesta.

Astfel, prin Decizia nr. 780/3505 din 21 noiembrie 2024 s-a dispus inițial încasarea la buget a impozitelor și taxelor în sumă totală de 1 857 573 lei, a majorărilor de întârziere în sumă de 1 170 941 lei și aplicarea amenzilor în cuantum total de 750 107 lei, iar după efectuarea controlului fiscal repetat și examinarea contestației reclamantei, cuantumul obligațiilor respective a fost modificat succesiv, în final fiind stabilite impozite și taxe în sumă totală de 1 524 438 lei, majorări de întârziere în sumă totală de 1 023 136 lei și amenzi în cuantum total de 683 480 lei.

În acest context, Completul judiciar notează că simpla existență a unor obligații fiscale de valoare considerabilă stabilite printr-un act administrativ individual defavorabil nu justifică, prin ea însăși, suspendarea executării acestuia, măsura prevăzută de art. 214 din Codul administrativ având un caracter excepțional și fiind condiționată de demonstrarea concretă a unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 172 alin. (2) din același cod.

Cu referire la pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, Completul judiciar reține că S.R.L. „Mădălinacre” a invocat menținerea blocării conturilor bancare, riscul apariției unui impas economic și afectarea șanselor de redresare a societății.

Totuși, asemenea afirmații nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra caracterul iminent și ireparabil al prejudiciului invocat, în lipsa unor elemente concrete din care să rezulte situația financiară actuală a societății, volumul disponibilităților și obligațiilor acesteia, impactul efectiv pe care executarea actului administrativ îl produce asupra activității curente ori imposibilitatea continuării activității economice în perioada examinării litigiului.

Completul specializat subliniază că prejudiciul ireparabil, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, nu poate fi prezumat numai din existența și executarea unor obligații fiscale ori din caracterul defavorabil al actului administrativ, ci presupune demonstrarea unor consecințe care, prin natura și intensitatea lor, nu ar putea fi înlăturate ulterior, inclusiv în eventualitatea admiterii acțiunii principale.

În speță, recurenta nu a individualizat, prin date economice și financiare verificabile, modul în care executarea Deciziei nr. 754/176 din 21 august 2025 ar determina paralizarea activității societății, imposibilitatea achitării obligațiilor curente, încetarea activității economice ori producerea unor consecințe care nu ar mai putea fi remediate în cazul anulării actelor fiscale contestate.

Nici afirmația privind blocarea conturilor bancare nu este, în sine, suficientă pentru constatarea caracterului ireparabil al prejudiciului, atât timp cât nu au fost prezentate elemente care să permită instanței aprecierea concretă a efectelor măsurii asupra funcționării societății și stabilirea faptului că aceste consecințe depășesc inconvenientele patrimoniale inerente executării unui act administrativ fiscal defavorabil.

Subsecvent, Completul judiciar reține că obligațiile stabilite prin actele fiscale contestate au, prin natura lor, un caracter patrimonial, iar recurenta nu a demonstrat existența unor împrejurări particulare din care să rezulte că eventualele consecințe produse prin executarea acestora nu ar putea fi reparate sau restabilite ulterior în ipoteza în care acțiunea principală ar fi admisă.

Prin urmare, susținerea privind riscul unui impas economic a rămas la nivelul unei afirmații generale, nefiind însoțită de un probatoriu care să permită stabilirea unei legături concrete și imediate între executarea actului administrativ contestat și producerea consecințelor ireversibile invocate.

Cu privire la cel de-al doilea temei invocat în susținerea suspendării, referitor la existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar reține că recurenta a invocat în principal modalitatea de efectuare a controlului fiscal, utilizarea informațiilor furnizate de compania Yandex Taxi B.V. și de autoritățile fiscale ale Regatului Țărilor de Jos, precum și faptul că obligațiile fiscale stabilite inițial au fost modificate succesiv prin actele adoptate ulterior de Serviciul Fiscal de Stat.

În opinia recurentei, faptul că pentru aceeași perioadă fiscală au fost stabilite succesiv cuantumuri diferite ale obligațiilor fiscale ar demonstra lipsa unei baze probatorii certe și ar crea suspiciuni serioase privind legalitatea actului administrativ contestat.

Completul judiciar nu poate reține aceste argumente drept suficiente, la etapa procesuală analizată, pentru constatarea temeiului prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Instanța de recurs subliniază că, la examinarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, instanța nu soluționează fondul litigiului și nu stabilește definitiv legalitatea ori ilegalitatea actului contestat, verificarea realizată în această procedură fiind una limitată la identificarea unor vicii evidente, perceptibile *prima facie* din materialele cauzei, apte să creeze un dubiu serios și rezonabil asupra prezumției de legalitate de care beneficiază actul administrativ.

În speță, criticile recurentei cu privire la valoarea probatorie a informațiilor furnizate de Yandex Taxi B.V., caracterul direct sau indirect al surselor utilizate de autoritatea fiscală, modalitatea de determinare a bazei impozabile, relevanța documentelor contabile, precum și legalitatea recalculării obligațiilor fiscale presupun o cercetare aprofundată a dosarului administrativ și o apreciere a probelor care au stat la baza controlului fiscal.

Aceste aspecte se circumscriu nemijlocit controlului legalității actelor administrative contestate în fond și nu pot fi tranșate definitiv în cadrul examinării unei cereri de suspendare fără riscul anticipării soluției asupra acțiunii principale.

Completul judiciar relevă, totodată, că împrejurarea că obligațiile fiscale stabilite inițial au fost diminuate în rezultatul controlului fiscal repetat și, ulterior, în procedura de contestare administrativă nu demonstrează prin ea însăși existența unui viciu evident al Deciziei nr. 754/176 din 21 august 2025.

Din materialele cauzei rezultă că, la 20 martie 2025, S.R.L. „Mădălinacre” a solicitat recalcularea obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia nr. 780/3505 din 21 noiembrie 2024, în rezultatul acestei solicitări fiind dispus și efectuat un control fiscal repetat, finalizat prin Decizia nr. 780/2559 din 10 iulie 2025, iar contestația formulată ulterior de societate a fost admisă parțial prin Decizia nr. 754/176 din 21 august 2025.

Prin urmare, modificarea succesivă a cuantumului unor obligații poate constitui un element ce urmează a fi examinat în coraport cu legalitatea și temeinicia metodologiei utilizate de autoritatea fiscală, însă nu permite, fără o cercetare a fondului, concluzia că actul administrativ final este afectat de un viciu evident de natură să justifice suspendarea executării sale.

În aceeași ordine de idei, argumentul recurentei potrivit căruia raportul furnizat de Yandex Taxi B.V. ar avea un caracter exclusiv informativ și nu ar putea fi utilizat drept raport de contrapunere presupune stabilirea naturii juridice și a valorii probatorii a informațiilor respective în procedura fiscală, precum și verificarea modului concret în care acestea au fost coroborate de autoritate cu celelalte date administrate în cadrul controlului.

O asemenea analiză depășește limitele verificării sumare inerente procedurii prevăzute de art. 214 din Codul administrativ și urmează a fi efectuată la examinarea fondului acțiunii, cu respectarea principiului contradictorialității și după cercetarea integrală a materialelor dosarului administrativ.

Completul judiciar nu pierde din vedere nici argumentul recurentei potrivit căruia prima instanță nu ar fi motivat în mod corespunzător soluția de respingere a cererii de suspendare.

Totuși, faptul că motivarea încheierii contestate este succintă nu echivalează, prin sine însuși, cu lipsa motivării, atât timp cât din conținutul acesteia poate fi identificat raționamentul determinant al soluției adoptate, respectiv concluzia că reclamanta nu a demonstrat existența circumstanțelor expres prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Exigența motivării unui act judecătoresc nu presupune obligația instanței de a răspunde în mod separat și exhaustiv fiecărui argument formulat de parte, fiind suficient ca raționamentul expus să permită participanților și instanței de control judiciar să înțeleagă motivele esențiale care au determinat soluția.

La caz, prima instanță a identificat obiectul cererii, actul administrativ individual a cărui suspendare a fost solicitată și cadrul legal aplicabil măsurii provizorii, concluzionând că circumstanțele invocate de reclamantă nu demonstrează existența temeiurilor prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

În aceste condiții, simplul dezacord al recurentei cu aprecierea primei instanțe asupra suficienței argumentelor și probelor prezentate nu este de natură să demonstreze nemotivarea încheierii și nici să determine, prin el însuși, anularea actului judecătoresc contestat.

Așadar, nu poate fi reținută susținerea recurentei potrivit căreia circumstanțele cauzei ar demonstra existența temeiurilor necesare pentru suspendarea executării Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025.

Completul judiciar specializat subliniază că, în speță, nu au fost demonstrate prin elemente suficiente nici existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile și nici existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, de natură să justifice intervenția provizorie a instanței înainte de soluționarea fondului litigiului.

În același context, instanța de recurs reiterează că suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură provizorie și excepțională, care nu poate fi dispusă exclusiv în considerarea faptului că actul fiscal contestat instituie obligații patrimoniale considerabile, că reclamanta contestă metoda de calcul utilizată de organul fiscal ori că, pe parcursul procedurii administrative, cuantumul obligațiilor a fost modificat.

Pentru aplicarea remediului provizoriu era necesară demonstrarea, la nivelul cerut de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, fie a unui risc concret și iminent de producere a unor consecințe ireparabile, fie a unor vicii evidente care să creeze, *prima facie*, suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, condiții care nu au fost demonstrate în prezenta cauză.

Astfel, în succederea celor relatate, Completul concluzionează că admiterea cererii de suspendare presupune o justificare concretă și convingătoare a necesității menținerii temporare a situației existente până la soluționarea cauzei în fond, iar argumentele invocate de S.R.L. „Mădălinacre” privesc, în cea mai mare parte, însăși legalitatea și temeinicia constatărilor fiscale deduse examinării prin acțiunea principală.

În consecință, Completul judiciar constată că recursul nu conține argumente apte să răstoarne concluzia primei instanțe privind lipsa temeiurilor legale pentru suspendarea executării Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/176 din 21 august 2025.

În aceste condiții, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ, reținând că reclamanta nu a demonstrat existența circumstanțelor care să justifice suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Pe cale de consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează asupra necesității respingerii recursului declarat de S.R.L. „Mădălinacre”, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Recursul declarat de S.R.L. „Mădălinacre”, **se respinge**.

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani) din 21 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela